

ІСЛАМСЬКИЙ ВПЛИВ НА СУЧАСНУ ВЕЛИКОБРИТАНІЮ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Паюк В.А.,

*дійсний член КПНЗ «Київська Мала академія наук учнівської молоді», відділення філософії та суспільствознавства
секції «Теологія, релігієзнавство та історія релігії»,
учень 10 класу, ЦТ «Шевченківець», м. Київ, Україна
e-mail: coolvlad40@gmail.com*

Нікіфоров К.С.,

*керівник секції «Теологія, релігієзнавство та історія релігії» відділення філософії та суспільствознавства
КПНЗ «Київська Мала академія наук учнівської молоді» м. Київ, Україна
e-mail: karen.nikiforov@ukr.net*

Протягом декількох повоєнних десятиліть 20 століття складнощі соціально-економічного і демографічного характеру змушували країни Європи легалізувати та навіть пропагувати імміграцію з країн, соціально-економічний розвиток яких тільки переходив у постколоніальну стадію. Враховуючи, що серед громадян найрозвинутіших країн Європи, які почасти потерпали від масової імміграції та втрати робочих місць, європейські політики висували ідею толерантності стосовно представників мусульманських країн. Існувала думка побутового характеру, що інтеграція мусульманської діаспори в європейське суспільство сприяє зближенню християнської і мусульманської цивілізацій.

Станом на 2012 р. у Великій Британії проживає майже 60 млн. людей, трохи більше з півтора мільйони з них сповідують іслам. Три чверті британських мусульман є вихідцями з індійського субконтиненту, здебільшого з аграрних районів

Пакистану та Бангладешу, тобто з колишніх колоній Британської імперії. Основна маса з мігрантів прибула до Великої Британії в 1950–60 роках у пошуках заробітку. Ключовим документом в розумінні міграційної політики Великої Британії є Державний Акт про імміграцію 1963р., який значно обмежив право приїжджих працівників - роботу могли отримати лише іммігранти, котрі мали дозвіл на працю.

Вже у 1971 р. акт було доповнено статтею щодо заборони на в'їзд для неодружених чоловіків. Цей акт став вирішальним чинником у зростанні кількості мусульман у Великій Британії. За 18 місяців, з моменту прийняття акту про імміграцію і до моменту набуття ним офіційної чинності, більшість іммігрантів перевезли до Великої Британії, разом із собою свої родини. Розпочалось комплексне зростання частки мусульманського населення у Великій Британії.

Майже половина (46%) представників британського мусульманського населення були народжені в країні. У Великій Британії діє на постійній основі значна кількість мусульманських студентських організацій, котрі допомагають адаптуватись щойно прибулим на навчання мусульманам. Важливою особливістю мусульман Великої Британії є різноманітний етнічний та релігійний

устрій. Для прикладу, вихідці з пакистанського Пенджабу фактично не мають нічого спільного в культурному, етнічному і мовному відношенні з вихідцями з Бангладеш, хоча раніше Бангладеш і Пакистан були єдиною державою (Британською Індією). Єдиною основою для само ідентифікації, всієї мусульманської спільноти є навіть не іслам, а лише його загальні риси та принципи.

Швидке зростання мусульманської громади у Великій Британії, відбувається на фоні зменшення кількості британців, які сповідують християнство. Згідно з даними опитування проведеного національним центром соціальних досліджень, 44% дорослого населення Великобританії не сповідують жодної релігії. 1983 р. ця цифра становила 31%. До Англіканської церкви сьогодні належить лише чверть населення Великої Британії. Віруючими себе вважають лише 48% опитаних, при цьому 5% вважають себе мусульманами.

Таким чином, іслам на сьогоднішній день є другою за величиною релігією на теренах Європейського континенту, а за темпами зростання кількості віруючих мусульмани впевнено випереджають християн-європейців. На теренах Європи чисельність мусульманського населення зростає. Разом з тим посилюється його вплив, та роль яку воно відіграє, на суспільно-політичні процеси в Європі. Окрему увагу звертає на себе той факт, що фактично з усіх західноєвропейських країн тільки Франція і Британія у перші повоєнні десятиліття приймали до себе мігрантів-мусульман, які до 1940-х рр. були, фактично, їхніми громадянами. Отже, інтеграція мусульман в британське суспільство відзначалося певною мірою скорішими темпами, оскільки, як мінімум політично та мовно, мігранти не були чужородним елементом у британському соціумі.

Список використаних джерел:

1. Бхікху П. Чи є іслам загрозою демократії / День. – 2003. – №119. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua/22228>
2. Водичар Е Церковь. Легитимность. Секуляризация. Возрождение (по материалам болгарской общины в Бессарабии) / Научный вестник Международного гуманитарного университета. История. Философия. Политология. –2012. – Вып.4. – С.28-32.
3. Горбач О. Арабсько-мусульманська культура та іслам: політологічні аспекти// Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. – 2013. – Вып. 25. – С. 21-26.
4. Горбач О. Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. –2013. – Вып.25 – С. 25-29.
5. Кудрявцев А. Вторая религия Франции. Мусульманский вопрос на галльской земле // Независимая газета. – 2002. – №7. – [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://religion.ng.ru/problems/2002-09-18/4_france.html.